

DE DOLLARD

Rob van Veen

Op 15 en 16 maart j.l. was ik in de gelegenheid om het laatste stuk van Nederland te bezoeken waar ik nog nooit geweest was. Na bijna 2½ uur rijden ging ik bij Winschoten van de snelweg af en het laatste stuk de polders in richting Nieuw-Statenzijl. Hier stopt ook de ANWB-bewegwijzering en ben je aangewezen op eenvoudige bordjes op de kruispunten, welke in het donker praktisch niet te lezen zijn.

Pas later besepte ik dat je bij de sluis van Nieuw-Statenzijl op de grens van Nederland en Duitsland bent.

Bomen zijn hier een zeldzaamheid, zodat je het moet doen met hier en daar een boerderij en voor de rest polderlandschap. Het lijkt zo'n beetje het einde van de wereld.

Vlak voor de eindbestemming rijd je door de oude zeedijk, welke men vroeger met balken kon afsluiten, naar de nieuwe zeedijk, welke op deltahoogte ligt. Dat de zeedijk op deltahoogte ligt is maar goed ook, want ook hier hebben de stormen huisgehouden en liggen de zandzakken her en der over de dijk verspreid en is er zelfs een stuk dijk naast een afwateringssluys weggespoeld. Het is prachtig helder weer en Emden is aan de overkant duidelijk zichtbaar. De Dollard zelf is een kweldergebied met veel riet en..... ganzen, ganzen en nog eens ganzen; links, rechts en boven je. Een paar duizend, zoveel had ik er nog nooit gezien. Brandganzen, Kolganzen en Grauwe ganzen en verder op het wad waarschijnlijk ook nog Rotganzen.

Het kon al niet meer stuk natuurlijk. Dan vloog er weer een groep van meer dan honderd ganzen over je heen, die je bombardeerden en je verschuilen kon natuurlijk niet.

Verder waren er honderden Bergeenden, veelal tussen de ganzen en zwermen Bontbekplevieren. Het was nog vroeg in het jaar, maar de roep van een Wulp en een enkele Scholekster en Kievit was toch te horen.

Terug naar de auto bleek, dat de ganzen en Bergeenden de weilanden tussen de zeedijken gebruiken als rustplaats en binnen zo'n groep staan de soorten ganzen toch bij elkaar, terwijl een overvliegende groep dikwijls uit verschillende soorten bestaat.

Na in Delfzijl wat gegeten en gelopen te hebben, snel weer terug naar de Dollard want de stad is net klein Pernis.

De overnachting in de auto ging best wel, ondanks de nachtvorst. En wat een verrassing bij het wakker worden precies bij een weiland te staan met ongeveer 1200 ganzen en Bergeenden.

In de weilanden staat apparatuur om met een knal de ganzen te verjagen, maar deze storen zich daar echt niet meer aan. Een overvliegende helicopter had meer succes, zeker voor mij: wat een kabaal en wat een pracht om al die beesten in één keer in de lucht te zien.

Later heb ik de auto meer aan de linkerkant van de Dollard geparkeerd voor een tweede wandeling langs de dijk. Dit gedeelte is wat opener met minder riet en meer watergeulen. Hier zijn minder ganzen maar meer eenden, vooral Wilde eend, Bergeend, Kuifeend, een paar Wintertalingen en een Krakeend. Bij een watergeul zag ik de eerste Kluten (9 ex.) van het jaar, lekker fouragerend en in het riet een Putter, waarschijnlijk op doorreis naar het verre noorden. Op de grond Kwikstaarten en Graspiepers, maar in de lucht hebben de Veldleeuwerikken het hoogste woord.

Met een laatste blik op de Dollard liep ik langzaam terug naar de auto om de thuisreis te beginnen. Het waren toch twee dagen geweest om met plezier op terug te kijken.

Misschien is het zinvol, als er weer een ganzenexcursie georganiseerd wordt, ook aan de Dollard te denken. Het is het zeker waard. Enig nadeel is de lange reistijd van bijna drie uur.